

ÎNCHEIERE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Luiza Gafton

examinând recursul declarat de reprezentantul Societății Comerciale „SORINLUX”, Societate cu Răspundere Limitată, avocatul Natalia Covaliov împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „SORINLUX” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 19 mai 2017 Societatea Comercială „SORINLUX” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare SC „SORINLUX” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii menționează că, în baza contractului din 10 iulie 2010 și Invoice-ului nr.YK70116A din 16 ianuarie 2017, SC „SORINLUX” SRL a procurat încălțăminte de sport, colanți, pantaloni, ciorapi, iar conform contractului din 10 iulie 2010 și Invoice-ului nr.YK70120A din 20 ianuarie 2017 – încălțăminte de sport, sandale și flori artificiale.

Relevă că, la traversarea frontierei de stat, pentru marfa procurată au fost achitate plățile vamale în sumă de 369299,07 lei, conform declarației vamale 2070I22469 din 21 martie 2017 și în sumă de 415335,95 de lei, conform declarației vamale 2070I22776 din 22 martie 2013.

Susține că funcționarul biroului vamal a refuzat validarea declarațiilor vamale, întocmind în acest sens actul de inspecție din 21 martie 2017 (pentru declarația vamală 2070I22469 din 21 martie 2017), prin care a fost majorată suma pînă la 506144,62 de lei și actul de inspecție din 22 martie 2017 (pentru declarația vamală 2070I22776 din 22 martie 2017), prin care a fost majorată suma pînă la 598089,71 de lei.

Opinează că pentru vămuirea mărfurilor nominalizate, din contul SC „SORINLUX” SRL a fost reținută suma de 319599,31 de lei pentru vămuirea aceleiași mărfuri.

Consideră că actele de inspecție nominalizate sunt ilegale și neîntemeiate, de aceea la 31 martie 2017 s-a adresat cu cerere prealabilă cu privire la anularea actelor

de inspecție nominalizate și restituirea sumelor, însă nu a primit răspuns.

Solicită anularea actului de inspecție din 21 martie 2017 pentru declarația vamală 2070I22469 din 21 martie 2017 și actului de inspecție din 22 martie 2017 pentru declarația vamală 2070I22776 din 22 martie 2017, obligarea Biroului vamal Centru să restituie suma de 319599,31 de lei încasate suplimentar de la SC „SORINLUX” SRL.

Judecătoria Chișinău, sediul Central prin hotărârea din 26 iunie 2017 a respins cererea de chemare în judecată depusă de SC „SORINLUX” SRL împotriva Biroului vamal Centru cu privire la anularea actelor de inspecție și restituirea drepturilor de import încasate suplimentar, ca fiind nefondată (f.d. 76, 81-87).

În susținerea soluției adoptate, prima instanță a reținut că, contrar dispozițiilor Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, reieșind din borderourile declarațiilor vamale 2070I22469 din 21 martie 2017 și 2070I22776 din 22 martie 2017, reclamantul nu a prezentat toate documentele care permit calcularea valorii în vamă a mărfii în conformitate cu metoda 1, și anume: în baza actului de inspecție 2070I22469 din 21 martie 2017 reclamantul urma să prezinte contractul aferent tranzacției de import și acordurile adiționale la el (în original), corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului, documentul de plată pentru cheltuielile de transportare, comenzile de livrare, oferta de preț de la producător/vînzător, contractul pentru transport, iar pentru actul de inspecție 2070I22776 din 22 martie 2017 – corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului, orice acord posibil între vînzător și cumpărător care afectează valoarea în vamă a mărfurilor, oferta de preț (listele de prețuri) de la producător, declarația de export care conține semne de autentificare, alte documente și informații care sunt în măsură să dovedească realitatea valorii anunțate.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 31 octombrie 2017 a respins cererea de apel depusă de SC „SORINLUX” SRL și a menținut hotărârea primei instanțe.

La 11 ianuarie 2018, reprezentantul SC „SORINLUX” SRL, avocatul Natalia Covaliov a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d. 118-122).

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele factice ce țin de fondul cauzei și a invocat că, instanța de apel a aplicat greșit normele de drept material.

Relevă că autoritatea vamală nu a prezentat probe care ar confirma că producția importată de recurent are aceeași calitate ca și mărfurile importate de alți agenți economici.

Susține că, metodele precedente celei aplicate în speță (metoda de rezervă) de determinare a valorii în vamă a mărfurilor nu puteau fi aplicate în speță, iar instanța de apel a apreciat unilateral probele.

Consideră că au fost aplicate eronat art. 11 și art. 17 alin.(3) lit.a) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 și pct. 33 și pct.34 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, deoarece la determinarea valorii în vamă a mărfii prin metoda de rezervă, nu puteau fi luate în considerare prețul de vînzare al mărfii pe piața internă a Republicii Moldova.

Opinează că decizia recurată contravine practicii judiciare a Curții Supreme de Justiție.

Conform art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul de admisibilitate constată faptul că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017 (f.d. 104-116), fiind expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 18560 din 21 decembrie 2017 (f.d. 117), însă în recurs reprezentantul recurentului invocă faptul că a luat cunoștință de decizia recurată la 02 ianuarie 2018 (f.d.118), la care instanța de recurs va da credibilitate, întrucît la materialele cauzei nu

există probe care să ateste contrariul. Prin urmare, se conchide că exercitarea căii de atac a fost efectuată în termen.

Alegațiile invocate în recurs precum că, metodele precedente celei aplicate în speță (metoda de rezervă) de determinare a valorii în vamă a mărfurilor nu puteau fi aplicate în speță, iar instanța de apel a apreciat unilateral probele nu pot fi reținute, deoarece organul vamal a motivat conduita sa în aplicarea metodei de rezervă de stabilire a valorii în vamă a mărfurilor în condițiile în care intimatul nu a prezentat actele solicitate de organul vamal pentru determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției. Totodată, invocarea faptului că aprecierea probelor este unilaterală poartă un caracter declarativ și nu constituie temei de declarare a recursului.

Cu referire la argumentele din recurs precum că au fost aplicate eronat art. 11 și art. 17 alin.(3) lit.a) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 și pct. 33 și pct.34 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, deoarece la determinarea valorii în vamă a mărfii prin metoda de rezervă, nu puteau fi luate în considerare prețul de vânzare al mărfii pe piața internă a Republicii Moldova, instanța de recurs menționează că metoda de rezervă se aplică pentru determinarea valorii în vamă a mărfii pe baza datelor disponibile pe teritoriul vamal.

Mai mult, organul vamal nu a luat în considerare prețul de vânzare al mărfii pe piața Republicii Moldova, or în conformitate cu art.17 alin. (3) lit.a) din Legea cu privire la tariful vamal, la determinarea valorii în vamă a mărfii prin metoda de rezervă, drept bază nu poate fi luat prețul de vânzare în Republica Moldova al mărfurilor produse pe teritoriul Republicii Moldova. Totodată, declarantul solicită aplicarea metodei de rezervă, la care organul vamal a acceptat respectiva metodă (f.d.69).

Cu referire la practica invocată de reprezentantul recurentului, instanța de recurs menționează că această este diferită de speța în cauză și nu denotă circumstanțe similare.

Completul de admisibilitate evidențiază faptul că argumentele invocate în cererea de recurs (f.d.118-122), în esența lor, sânt similare argumentelor înserate în cererea de apel (f.d.93-97), prin urmare, nu pot fi reținute și nu urmează a fi reiterate în ordinea de recurs.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsește în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului, or, recursul este o cale de atac de drept vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat, iar argumentele care au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art.130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Mai mult, completul de admisibilitate relevă că SC „SORINLUX” SRL a depus cererea de recurs, după ce a avut posibilitate de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care au avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr. 21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

În acest sens, completul de admisibilitate reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale

specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul SC „SORINLUX” SRL, avocatul Natalia Covaliov, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

A considera inadmisibil recursul declarat de reprezentantul Societății Comerciale „SORINLUX”, Societate cu Răspundere Limitată, avocatul Natalia Covaliov împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „SORINLUX” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului vamal Centru cu privire la contestarea actelor administrative.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Luiza Gafton